

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr.Berecz Zsolt ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. **felpereseknek** a dr. Horváth László ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. **alperesek** ellen kölcsöntartozás megfizetése iránti perében a Veszprém Megyei Bíróság 2008. május 23. napján meghozott 4.P.21.198/2007/25. számú ítélete ellen felperesek részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

### í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az I-II.r. felperes egyetemlegesen megfizetni az I-II.r. alperes mint egyetemlegesen jogosultak részére 50.000,- (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles az I-II.r. felperes az állam részére az illetékkügyben eljáró hatóság felhívására és számlájára egyetemlegesen megfizetni 153.000,- (Egyszázötvenháromezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s :

A megyei bíróság az ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 30 napon belül az I.r. felperes részére 1.196.000,- forint tőkét, ezen összegből 546.900,- forint után 2004. november 24-től, 650.000,- forint után 2005. január 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamatot, a II.r. felperes részére 30

napon belül egyetemlegesen 1.300.000,- forint tőkét és annak 2006.január 1-től a kifizetésig számított késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítva kötelezte az I-II.r. alpereseket az államnak egyetemlegesen 151.400,- , az I-II.r. felpereseket személyenként 75.700,- forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére azzal, hogy mindegyik fél viseli felmerült költségét.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy tekintettel arra, miszerint az alperesek a kölcsönszerződések megtámadására viszontkereseti kérelmet nem terjesztettek elő, a bíróság nem vizsgálta, hogy a szerződésben megjelölt tőkeösszegek a szerződés 3. pontjától eltérően tartalmazznak-e ügyleti kamatot.

A felperesek tagadásával szemben az alpereseknek kellett azon állításukat bizonyítaniuk, hogy a kölcsönvett összegeket visszafizették.

E körben rögzítette, hogy a kölcsön visszafizetésének tényére az alperesek tanúként kérték meghallgatni leányukat "A". Meghallgatása során a tanú úgy nyilatkozott, hogy az alperesek több alkalommal kértek kölcsön az I.r. felperestől, általa nem ismert összegben. Előadta, hogy többször kísérté el a II.r. alperest **Helység 1-be** abból a célból, hogy a kamatot, illetve a kölcsönt visszafizessék az I.r. felperesnek. A visszafizetett kölcsönösszeg nagyságára vonatkozóan nyilatkozni nem tudott, az alperesektől értesült arról, hogy valamennyi kölcsönt visszafizették.

A II.r. alperes bemutatta - és másolatban csatolta - a kiadásairól vezetett jegyzetfüzetet, amelyben az alábbi bejegyzések szerepeltek: „900.000,- M.kölcs.vissza IX.18.” és „ 1.650.000,- M.kölcs.vissza január 10”.

Az I.r. felperes leánykori neve "B", ezért a bíróság elfogadta a II.r. alperes azon előadását, mely szerint a M megjelölés az I.r. felperest takarta.

A fenti bizonyítékok együttes mérlegelése alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesek az általuk felvett kölcsön összegéből 2.550.000,- forintot az I.r. felperesnek visszafizettek.

Rögzítette a megyei bíróság, hogy az alperesek csatoltak egy 2004. május 17-én **Helység 1-ben** kelt kölcsönszerződést és jelzálogjogot alapító okiratot, amely szerint a II.r. felperestől 6.000.000,- forint kölcsönt kaptak. A felek között 2005.

december 1-én létrejött megállapodás 6.pontjában a II.r. felperes kijelentette, hogy az alperesek a kölcsönösszeget hiánytalanul megfizették, így ezen kölcsönügylettel kapcsolatosan egymással szemben követelésük nincs.

Ezt arra vonatkozóan csatolták az alperesek, miszerint a Ptk.292.§.(2) bekezdése alapján történő elszámolással a 2005. december 1-je előtti esedékességű valamennyi kölcsönt visszafizették.

A megyei bíróság rögzítette, hogy egyéb bizonyítékok hiányában az az alperesi állítás, hogy amennyiben a felek a Ptk. idézett rendelkezése szerint számoltak volna el, úgy 2005. december 1-én ezt megelőzően lejárt esedékességű tartozásuk nem állt volna fenn, a jelen ügyben érvényesített követelések vonatkozásában bizonyítékként nem fogadható el, figyelemmel arra is, hogy a 2005. december 1-jei megállapodás 6. pontja kifejezetten a 6.000.000,- forintos kölcsön megfizetésére vonatkozik, továbbá az alperesek maguk ismerték el, hogy a 2004. december 31-i lejáratú 650.000,- forintos összegű kölcsönt nem fizették vissza az I.r. felperesnek.

Az ítélet ellen a felperesek fellebbeztek, annak megváltoztatása, a keresetüknek történő teljes helyt adás iránt. Előadták, hogy "A" tanúvallomása bizonytalanságából és ellentmondásosságából fakadóan nem szolgálhat bizonyítékként amellet, hogy az alperesek az általuk hivatkozott kölcsönösszegeket visszafizették a felperesek részére. Az is életszerűtlen, hogy amennyiben a tanú több alkalommal kísérté el az édesanyját, azaz a II.r. alperest, ne tudott volna konkrét nyilatkozatot tenni, legalább nagyságrendileg mekkora pénzösszegeket kerültek visszafizetésre.

Az alperesek által becsatolt noteszlapok tartalmát is vitatták, életszerűtlennek tartották, hogy ha valaki olyan pontos, precíz, hogy a T vásárlások is feltüntetésre kerülnek a noteszlapokra az 1.650.000,- forintos hitel visszafizetés mellett, akkor az alperesek nem őrzik meg a visszafizetést igazoló bankszámlakivonatokat.

Kiemelték,hogy az alperesek ódzkodtak a peres eljárás tartalma alatt, hogy banki kivonatokkal, vagy a tulajdonukat képező bt. könyvelésének becsatolásával igazolják, hogy kivét történt melyből a kölcsönösszegeket visszafizették, pedig a peres eljárás során végig arra hivatkoztak, hogy a kölcsönkért összegek a gazdasági társaságba kerültek beforgatásra.

Figyelmet érdemel az a tény is, hogy az alperesek kezdetben vitatták, hogy tartozásuk állna fenn velük szemben.

A noteszlapokra tett bejegyzésekből nem lehet levonni azt a következtetést, hogy ezen összegek ténylegesen átadásra is kerültek, miképpen az sem, hogy az „M” betű ténylegesen az I.r. felperest takarná és azt sem lehet megállapítani belőle, hogy mely kölcsönszerződésben foglalt összegek visszafizetésére szolgálna. A noteszlapokon jól kivehető, hogy az alperesek több személynek tartoztak, valamennyiükénél kiírásra került a keresztnév, ebből következően nem lehet azt állítani, hogy az „M” betű minden egyéb utalás nélkül ... jelent, azaz az I.r. felperesre utal.

Kiemelték, hogy az eljárás során rendelkezésre állt egy kazettafelvétel, amelyen az I.r. felperes folytat beszélgetést a II.r. alperessel. A hangfelvételen olyan nyilatkozatok hangzanak el, melyek tartalmilag az alperesek tartozáselismerő nyilatkozatának minősülnek. A felperesi oldal nyilatkoztatta az alpereseket, hogy hozzájárulnak-e a hangfelvétel becsatolásához, amelyet az alperesek elutasítottak. A megyei bíróság ezen alperesi magatartást sem tekintette relevánsnak ítélete meghozatalakor.

Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség megítélése kapcsán figyelmen kívül hagyta a biztosítási intézkedés elrendelésével összefüggésben felmerült költségek előlegezésének 200.000,- forintos összegét.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataikat állították, hogy a 650.000,- forint kölcsönösszeg kivételével a felperesi kölcsönöket visszafizették, a 650.000,- forintot azért nem fizették vissza, mert havi 10 %-os kamattal oly mértékben teljesítették a felperesnek, hogy ezt az összeget már nem kívánták visszafizetni.

Fenntartották azon nyilatkozatukat is, hogy a Ptk.290.§.(1) - (2) bekezdéseinek rendelkezéseiből az következik, hogy a kölcsönöket a 6.000.000,- forint 2005. december 1-jei visszafizetésével a 650.000,- forint kivételével megtérítették.

"C" vallomása aggályos, hiszen felperesi hozzátartozó és ilyen hosszú idő elteltével is szóról-szóra emlékezett a szerződésekre, illetve annak aláírása körülményeire,

amik akár négy évvel azt megelőzően is történtek. "C" egyetlen egyszer sem volt ott a szerződések aláírásakor.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítéletábra álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges és egyben elégséges - a felajánlott - körben lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve érdemében helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és a döntés indokolásának érdemével is az ítéletábra egyetért.

Az ítéletábra álláspontja szerint a megyei bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperesek bizonyították, hogy legalább a megyei bíróság által megállapított összegben a kölcsönöket visszafizették. Helyesen értékelte a csatolt noteszlapok bizonyító erejét is: a lapokon a fizetések egymást követő időrendi sorrendben nyertek feltüntetést, az „M” betűhöz rendelt fizetések egyeznek a kölcsönszerződésekben foglalt összeggel, más összegű „M” betűhöz rendelt fizetés a lapokon nem nyert feltüntetést, a lapokon azt megelőzően illetőleg azt követően sorrendiségében találhatók a további bejegyzések más irányú fizetések vonatkozásában. A megjelölt fizetések tényszerűségét jelzi az a tény is, hogy a fizetésekhez rendelt dátum néhány nappal követi csupán az adott összegű kölcsönök lejáratának dátumát.

Értékelendő az a tény is, hogy a II.r. alperes azon nyilatkozatára - amit "A" tanúvallomása is megerősített - hogy a visszaadandó pénzt **Helység 1-be** kellett hozniuk és az összeget a buszpályaudvarnál vagy a városban a „..... házában” adták át, az I.r. felperes azt nyilatkozta (6.sz.jkv.), hogy a tanúval ("A") találkozott a városban, de akkor arról volt szó, hogy vagy kérnek még kölcsön, vagy hogy mikor fogják visszafizetni, mennyivel tartoznak, életszerűtlen, ugyanis amennyiben az alperesek egyáltalán nem tettek volna fizetést, úgy a tartozás mértéke vonatkozásában illetőleg a visszafizetés idejét érintően személyes találkozásra nem lett volna szükség.

A visszafizetés tényét az is erősíti, hogy amennyiben az alperesek egyáltalán nem tettek volna törlesztést, úgy szintén életszerűtlen az, hogy a felperesi oldal éveken keresztül ismételt kölcsönt folyósít az alperesi oldalnak. Életszerűtlen az is, hogy a lejáratokat követően - az utolsó lejárat idő 2005. december 31. - hosszú idő elteltével, 2007. június 28-án szólítják fel az alpereseket teljesítésre.

Amennyiben a 6.000.000,- forintra vonatkozó zálogjoggal biztosított kölcsönszerződés megkötésekor a korábbi kölcsönökből kifolyólag tartozásuk állt volna fenn az alpereseknek, az életszerű magatartás a felperesi oldalról az lett volna, hogy a zálogjogot a korábbi kölcsönökre is kiterjesztik. Ez nem történt meg, ami szintén az alperesi előadást támasztja alá.

A magnófelvétellel kapcsolatosan kiemeli az ítélet tábla, hogy az a tény, miszerint az alperesek a magnófelvétel felhasználásához nem járultak hozzá, nem jár egyben önmagában azzal a következménnyel, hogy az a felperesi előadást támasztaná alá (BH.1993.365.). A bírói gyakorlat ezzel szemben a jogellenesen készített magnófelvétel felhasználását is lehetővé teszi a perben akkor, amennyiben annak felhasználása nagyobb érdeksérelem elhárítására szolgál, mint amilyen érdeksérelemet a jogellenes készítés okoz. A jelen esetben tehát a felperes nem lett volna elzárva attól, hogy a magnófelvételt az eljárásban bizonyítékként csatolja, azonban ezt nem tette meg, így a bíróság okszerűen mellőzte az ezzel kapcsolatos felperesi előadást az értékelés köréből.

A bizonyítás anyagának fentiek szerinti együttes mérlegelésével az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy legalább az elsőfokú bíróság által figyelembe vett összegben az alperesek teljesítettek a felperesek felé.

A Ptk.290.§.(2) bekezdése szerinti elszámolást illetően utal arra az ítélet tábla, hogy az ott írt elszámolási mód a fajta és mennyiség szerint meghatározott szolgáltatás teljesítésére (pl. 3 tonna búza) vonatkozik, a pénztartozás teljesítése esetén az elszámolás módjára a Ptk.293.§-a ad eligazítást a jogosult eltérő rendelkezése hiányában.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróságnak a perköltség mértéke megállapításával kapcsolatos rendelkezése is helyes, ugyanis a felperesi oldalnak a biztosítási intézkedés végrehajtásával kapcsolatban felmerült költsége nem a perben, hanem a végrehajtási eljárásban merült fel, és mint ilyen, nem perköltségként, hanem végrehajtási költségként a végrehajtási eljárásban érvényesíthető.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperesek a Pp. 78.§.(1) bekezdése alapján kötelesek a fellebbezési eljárásban pernyertes alperesek jogi képviseleti díjból álló perköltsége, valamint a Pp.78.§. (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM.számú rendelet 13.§.(2) bekezdése alapján az eredménytelen fellebbezésük folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Győr, 2009.évi március hó 12.napján

Dr. Ábrahám Éva sk.  
a tanács elnöke

. Lezsák József sk.  
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.  
bíró